

DEBATINDLÆG AF MARTIN ROSS HØRLYCK

Meritlærerstuderende

Det er meget sundere for både elever, forældre, ledere, politikere og lærere, hvis alle er klar over, hvor grænserne går og hvad der er rimeligt. Så alle kan lære at løfte deres eget ansvar.

Lærer: Det er ikke min opgave at forklare dit barn, at det ikke kan spise candyfloss i timen

DEBATINDLÆG

8. APRIL 2026, 09.17

LYT TIL ARTIKLEN

GEM ARTIKLEN

Dette er et debatindlæg. Indlægget er udtryk for skribentens holdning. Alle holdninger, som kan udtrykkes inden for straffelovens og presseetikens rammer, er velkomne, og du kan også sende os din mening her.

Kære lærer. Det er, som om trivsel er blevet et magisk tryllepulver i skolen. Hvis børnene ikke kan sidde stille og lære noget, så skal de bare have noget trivsel. Sid bare på bordet, hav bare tylskørt på, spil endelig bold i timen. Og hvis det ikke virker, og eleverne stadig er uregerlige, og undervisningen ingen vegne kommer, så skal eleverne bare have noget mere trivsel. For hvis der er noget, der er til at arbejde med, så er det børn, der forventer at få det, som de vil have det i enhver situation – det ved enhver. Og hvis der er noget, der giver mening, så er det at gøre det samme om og om igen, selv om det ingen effekt har – det ved enhver også.

Måske ligger svaret et andet sted. Du og jeg kunne som lærere for eksempel sige nej. Helt simpelt. Sige nej til børn, forældre, ledelse og politikere.

Nej, elev, du må ikke sidde på bordet. Nej, du må ikke have paryk på. Du skal sidde på din plads og være stille og række fingeren op, hvis du vil sige noget. Fordi sådan er det bare. Som elev

går du i skole og er i en klasse sammen med de andre, og en del af det, er at indordne sig fællesskabet og forstå, at her gælder de samme regler for alle. Og at lære at det er en meget vigtig del af at kunne være sammen med andre mennesker. Både her i klassen og i resten af dit liv.

Arkivtegning: Philip Ytournal

POLITIKEN | DEBATINDLÆG | Lærer: Det er ikke min opgave at forklare dit barn, at det ikke kan spi

rigtigt og forkert, det er dig, der har ansvaret for dit barns opdragelse. Så du kan lære at blive dit barns forælder og ikke dets ven eller tjener.

Og nej, leder, det er ikke min opgave at løse dine problemer med mangel på tid, hænder og ressourcer. Det er din opgave at få skolen til at fungere, det er dit ansvar. Så du kan lære at være leder og løse svære og komplekse problemer på vegne af dine ansatte.

Og nej, politiker, det er ikke min opgave at skabe et demokratisk samfund. Det er din opgave at skabe et samfund, der er demokratisk i alle ender og kanter, og som skolen er en del af, men så heller ikke mere end det. Det er dig, der skal gøre det. Så du kan lære at løfte dit ansvar over for befolkningen.

Min opgave som lærer er at lære børnene noget. Ved at vise børnene, at jeg vil dem det godt, og ved at fortælle dem, hvad der er op og ned. Intet mere, intet mindre.

Så skal skolen og samfundet bare se trivsel. Inklusiv inde i os lærere

Kære lærer, jeg er sikker på, at når du og jeg som lærere har lært børnene, forældrene, lederne og politikerne, hvor skabet skal stå, og hvad deres opgaver er, så bliver der ro og orden. I klasserne, i hjemmene, på lederkontorerne og i regeringen. Fordi alle nu ved, hvad de skal og ikke skal. Og det er trygt og rart for både børn og voksne at vide, hvad de behøver gøre noget ved, og hvad de ikke behøver gøre noget ved. Og så skal skolen og samfundet bare se trivsel. Inklusiv inde i os lærere.

MARTIN ROSS HØRLYCK

FORTSÆT MED AT LÆSE

En af de stærkeste grundpiller i vores samfund begyndte langsomt at krakelere

Negativ social kontrol er et reelt problem – men næsten ingen tør stå frem

Klinisk psykolog: Her er måske den mest alvorlige fejlslutning, et samfund kan lære sine børn

Deltag i samtalen

Læs Politikens [retningslinjer for samtalen her](#).

Åbn indlæg (10)

| MEST LÆSTE

1 Oman afviser iransk plan for Hormuzstrædet: »Afgifter kan

2 »100 procent sejr« ifølge Trump. Kritikere vil kalde

3 Elisabet Svane: Både Troels Lund og Lars Løkke er sure